

ВЪСТНИКЪ

ДОБРУДЖА

АБОНАМЕНТЪ:
За България за год. 16 лв.
За чужбина " " 32 лв.
Единъ бр. 10 ст.

За обявления...
до 30 ст. на кв. см.
Адресъ:
в. Добруджа, Бабадагъ
Ръкописом назадъ не
се връщатъ

ОРГАНЪ НА ПЪРВОТО ДОБРУДЖАНСКИ НАРОДЕНЪ СЪВЪТЪ

издаванъ понеделникъ, сряда и петъкъ

Балканския купната...
Добруджански Народенъ Съборъ (закриването му). — Изявление на цѣлоземледѣлка гупа. — Декларация на Съюза на Съюзитѣ. — Положението на бой-ронтото. — Изъ Русия. — Изъ Румѣния. — Изъ чужбина. — Хроника.

Балканскиятъ миръ.

Българското правителство, имайки предъ видъ степента на послѣдствата и като обсъдило положението съвѣстно съ всички компетентни фактори, е успѣло главнокомандующия дѣйстващата армия да поиска отъ командующия съглашенскитѣ войски на солунския фронтъ прѣстановяване военнитѣ дѣйствия и започване прѣговори за миръ. При мирното е сключено вече и военнитѣ дѣйствия сж прѣстановени отъ 30 т. м. Тѣзи сж краткитѣ свѣдения, които имаме до сега за всичко, което става по настоящемъ между България и нейнитѣ досегашни противници.
Правителството, партиитѣ печатътъ и медиатъ къмъ армията и населението да запазятъ военната и обществена дисциплина, която е най-необходимото условие за успѣшното завършване въ тѣзи съдбоносни връжени започнатото дѣло на мира. Тѣзи прѣговори сж пълно съзнание на момента, който българскитѣ народъ прѣживява и безусловната нужда отъ най-сериозно отнасяне къмъ въпроситѣ, които сж сложени отъ развитието на събитията за разрѣшение. Само пълното отдѣление между всички съзнателни българскитѣ граждани на обединеното стечество може да запази придобититѣ отъ дългогодишнитѣ борби въ името на политическата независимост и свобода, които сж необходими за обмислената напредъкъ на българския народъ също тѣ, както въдъхъ е необходимъ за живота и развитието на отдѣлния организъмъ. И ний твърдо вѣрваме, че вѣрна да се намери българинъ, който да не схваща важността на момента и да не изпълни своя дългъ до край.
Съ рѣшителната врачка въ българското правителство къмъ мира страшната балканска проблема стово се поставя на масата на дипломатитѣ. Фактѣ, които тази проблема има отъ началото на миналото стелитне до сега сж толкова много и тѣкъ разнообразни, че едва ли има въ свѣта друга политическа проблема по заплетена и по прѣтворчиво и едностранчиво разрѣшавана отъ нея. Съ дневната война прѣдстои да се прѣвзвѣдватъ всички неформални наслѣствия отъ миналото, за да се открие пътя за мирното културно развитие на балканскитѣ народи. Въ тази насока бѣха насочени усилията на българския народъ и тѣ не трѣбва да се изпускатъ изъ прѣдъ видъ при сключването на втори прѣзъ настоящата война балкански миръ.
Днесъ балканската проблема се

разрѣшава при отсъствието на една отъ най-заинтересованитѣ въ нея сили — Русия; това упростотворява твърдѣ много пѣното радикално разрѣшение. Но за това пѣвъ, отъ друга страна, противорѣчието между останалитѣ двѣ групировки — централнитѣ сили и съглашенното — е достигнало върха на своето изостряване. Дали тѣзи групировки ще намерятъ изходъ отъ тази острота въ отношениата си, като се ведуватъ въ интереситѣ на балканскитѣ народи, или ще продължаватъ да си служатъ съ старитѣ похвати, сж въпроси, отъ които зависи трайния миръ на балканитѣ и които ще се изяснятъ отъ близкитѣ събития. Фактъ е, обаче, че първия опитъ да се приложатъ тѣзи стари похвати прѣтърпѣ пѣленъ неуспѣхъ.
Въпреки тѣзи факти, всѣко пѣвъ ще да разрѣши балканския въпросъ съобразно съ интереситѣ на една отъ групировкитѣ, безъ да се взематъ въ пѣло въ съображение интереситѣ на балканскитѣ народи съ една фатална необходимостъ доведе до вирното прѣдложение на българското правителство.
Условиата, при които се направи послѣдното предложение, че не народитѣ, които искатъ миръ, сж виновни за това, а политиката, която ще доведе до това предложение. Дали тази политика ще продължава да ковулсира и въ тази ковулсия ще обърне балканитѣ отново на арена на военни дѣйствия или ще счете своята задача за изпълнена, за да се замѣсти отъ тѣзи на спорозумѣнието и ведуването въ пѣлнитѣ на разнитѣ народи, по който пътъ могатъ само тѣ да бждатъ спечелени? Въ изривнитѣ случѣнитѣ трѣбва да чакаме не миръ на балканитѣ, а продължение на войната; въ втория — миритѣ самъ по себе си не се наложатъ въ името на спорозумѣнието и международната солидарностъ.
За насъ българитѣ отъ свободнитѣ и освободени краища на нашето отечество въ този моментъ може да има само една задача: да настояватъ още веднажъ да бжде зачетено правото на самопрѣдѣленето на народноститѣ безъ огледъ на това какъ това разрѣшение на балканския въпросъ ще се отрази на небалканскитѣ интереси. Въ това отношение добруджанци взеха първи своето мѣсто, като чрезъ втори си съборъ прѣвъзвѣдиха за свой дозвугъ солидарността на балканскитѣ народи и правото за самопрѣдѣленето на балканскитѣ народи.

Вториятъ Добруджански Народенъ Съборъ.

Засѣданке на 28 септември прѣдъ пладнѣ.
Продължение отъ брой 192

Свѣдобѣдно засѣданке на 28 септември 1918 год.

Подпрѣседателитѣ Ив. Марковъ отвори засѣданкето въ 3 ч. сл. об. и даде думата на вѣстоуджовския делегатъ Димитър Нейковъ върху »Обещанкето на добруджанското население».

Рѣчта на Д. Нейковъ.
(Резюме).

Свѣдѣ изчерпателния рефератъ на моя другаръ Борзазовъ и свѣдѣ хубавата характеристика на бѣжния румѣнски режимъ, които прѣдставителитѣ на всички народности въ Добруджа направиха, мѣста, задача на рефератъ се овероити.

Въпроситѣ за обещанкето на добруджанското население е свързано съ бѣжностояннето на това население. Той най-тѣсно заѣга неговото сегашно и бждеще положение. Добруджанското население е сведено до просещия този. Така безмилостно оголено, то е принудено да прѣвзвѣ единъ изходъ отъ своята жинствъ, ако не бжде обещането.

Никой не е забравилъ обѣян дама на ужасъ, на обилна добруджанска кръвъ и слези, причинена отъ румѣнската жестока олигархия. Въ надбѣчернието на войната и връзъ пѣлата война въ Добруджа се започнаха арости на мирнитѣ и коронни румѣнски граждани само, защото бѣха замислени въ чернитѣ смисли на тайната и явна поавци и бѣха захвърлени въ Молдова при жестока обнова на румѣнскитѣ джандарки. Мнозина отъ тѣзи мъженици загубиха здрагото си, а по слабитѣ между тѣхъ, особено женитѣ, дѣцата и старитѣ оставиха тамъ измаченитѣ си кости. Цѣли села бѣха обезлюдени. Мѣсташе ли човѣкъ покрай село като Алмалий, Калниетрово, Сръбърна и др. оставаше въ него ужасъ прѣдъ печалната картина на извѣрженостъ и разоренкето.

Има да изяснимъ отдѣлни факти за румѣнската жестокостъ, понеже отъ тѣхъ се взима първия съборъ, въ който се вземаха съответни рѣшения. Но повдѣгайки въпроса за обещанкето на добруджанското население, азъ настоявамъ още веднажъ да прѣстѣвираме противъ жестокооститѣ на румѣнската олигархия, която и днесъ още държи въ зазорнитѣ и руднитѣ маса вѣщатни заточеници.

Румѣнската държавъ сусвѣдѣна не само врѣмето на живота и свобода на добруджанското население, но и правото на собственостъ на това население. Какво интервѣрванкето, тѣй и (безмилостиваето на това население не е една поединична или службѣна работъ; че рѣшитѣ сж поставили и пласманъ въ това стѣшение, за да навѣсятъ една тежка смъртеносѣтъ ударъ на добруджанското население, се вижда отъ тѣхния законъ за наключителнитѣ мѣри, издаденъ на втори денъ свѣдѣ румѣнската мобилизация. (Цѣтира стр. 18 и 114 на този законъ). Съ този законъ се отрича подаянството на всички вѣщности отъ народноститѣ въ Румѣния, систематическиятъ на които сж или ще бждатъ въ вѣрвателски дѣйствия съ Румѣния. Тѣзи вѣщности се поставятъ въкъ отъ законитѣ и вѣститѣ имъ ведѣжатъ на военноеужване. Свѣдитѣ фактѣ, че бждѣ интервирани, поназѣ, че тѣзи се отне врѣмето, за румѣнски поданицы и бѣха поставени отъ самитѣ власти въкъ отъ законитѣ на страната. Свѣдѣтателно, спредъ прѣвѣдѣна, легалъ въ своѣитѣ на Букурѣшкитѣ дѣлѣния отъ мѣ май т. год., че трѣбва да бждатъ обещанкето всички румѣнски поданицы, на първо мѣсто трѣбва да бждатъ обещанкето безусловно всички интервирани отъ Добруджа безъ разлика на възра, народностъ и поданство.

Румѣнскитѣ агенти, тѣзи и ярни, всички и цѣлѣни, трѣгнаха още въ първия денъ свѣдѣ обявяването на мобилизацията на дѣлѣ и на ширъ по Добруджа и започнаха да отниматъ, било по реквизиционенъ начинъ, било просто съ грѣбѣжъ, отъ населението добитѣ ка, хранитѣ, колата, стовитѣ вѣжженината вѣжжѣтелно. (Слѣзъ. Азъ стѣмъ слѣзѣ, стѣлѣлъ безъ ризѣ, докато вѣрди бѣха отстѣтеленитѣ човѣкѣ. Като ме развѣрнѣха по дѣмѣщата и затворитѣ, казаха ми отъ стражата, че трѣбва да умра, защото съмъ българинъ). Прѣмѣритѣ за тѣзи отвратителни грѣбѣжи сж неслѣбѣими. Вѣждѣмъ своитѣ войски работѣ, румѣнското правителство даде заповѣдъ на отстѣлѣващи войсковы части да опсѣрватъ всички села, врѣ които минаватъ. Организиранъ бѣ реквизиционитѣ грѣбѣжъ върху мѣста на вероимското население. Столицы цѣлѣтѣ вѣждѣлоки стѣлѣността сж спусотени и разтросени, земледѣлческитѣ имъ мѣлѣнитѣ е унищѣисни. Цѣли села сж разрушени и опожарени. 80% отъ заводчикскитѣ работници, индустриалнитѣ заводѣния, търговскитѣ магазини и хиляди частни дѣлѣе сж опожарени. Спредѣ една толя авета, направена отъ добруджанскитѣ на родни рѣмитѣли, румѣнскитѣ реквизиционни, военновѣдѣни, грѣбѣжи и опожарѣвания вѣждѣватъ вѣжжѣко на сумѣта 500 милиона лева.

Въкъ основа на тази статистика, Ц. Д. Н. Съвѣтъ, прѣзъ врѣме на Букурѣшката конференция за мира направи свѣггачѣмъ послѣжни прѣдѣ българското правителство и прѣдѣ самата конференция да се застави Румѣния да заплати на добруджанското население, всички щѣти, извършени отъ вѣжжѣитѣ войски. Но за наше голѣмо съжаление, съюзната дипломация, по чужди съображения и като игнорирѣ интереситѣ на пострадалото население.

Н-свѣ.

ление, полуразрши, за да не кажем че разрши незадоволително, върши всички очаквания на добруджанци, както добруджанския въпрос, тъй и този за обезщетенията.

Възползувана от дипломатическите отношения между съюзните прѣдставители, Ромъния отказва да отори това. Днесъ ромънската олигархия се опитва да прави и по този въпрос низка политика. Нейни агенти излизали изъ Добруджа да обѣщават на населението, че тя ще изплати щетите само на оми добруджанци, които писмено заявят, че и за прѣдъ ще останат ромъноки поданици. Ромънскитъ вѣстници съобщиха дори, че въ тоя смисъл щѣ да бъде внесенъ законопроектъ въ Яшката камара. Съ това Ромъния можа да манипули събитиятъ и волата на добруджанци, за да се одсбие съ декларация, която ще използва, за да доказва прѣдъ бѣдащата конференция на мѣра оновитъ безосновни претенции върху Добруджа. Ромънскитъ обѣщания сѣ подла измама, отъ която всички добруджанецъ трѣбва да се пази. Не ѣ стигатъ еализивитъ статистики, които успѣха да заблудатъ дори единъ човѣкъ на науката, като Вайганда; тя можа сега по единъ безчестенъ начинъ, съ лъжливи обѣщания да изтрѣгне отъ ограбеното население декларация, за да заблуди щѣтъ върху неговитъ истински чувства и стрѣмежи. На всичко това трѣбва да се тури край. Ромъния трѣбва да бѣде поставена въ положение да не може да избѣгне изпълнението на оновитъ задължения, щети въ Букурещъ. Споредъ договора за мира, тя се задѣжи да изплати обезщетенията само на поданицитъ на съюзъ, но не и на оновитъ, които макаръ и отъ чужда тѣмъ народностъ, бѣха ромънски поданици. Въ числото на посѣднатъ по-рано влизахъ и всички интернирани. Но олдѣ влизането въ сила на закона за изключителнитъ мѣрки, тѣ трѣбва да се считатъ за перомъноки поданици и на общо основание да имъ се заплатятъ обезщетенията. Не е късно да бѣде заставена Ромъния да отори това.

Ний трѣбва да взимамъ на всички съюзни правителства че добруджанци трѣбва да бѣдатъ обезщетени. Тѣмъ трѣбва оновременно да бѣдатъ изпратени всички вреди и загуби. Нашитъ искания трѣбва да се есрмратъ въ двѣ точки: 1) Да се изплатятъ нанесенитъ щети на интернираното население и да му се дадатъ материални компенсации за всички оми морални изтезания и мъки, прѣживѣни прѣзъ време на интернирането, като най-задоволително се обезщетятъ инвалидитъ, както и вдовците и сирѣчатъ на оми добруджанци, къто мѣленически оставиха коститъ си изъ ромънскитъ затвори и молдовокитъ далечни вѣтшища и 2) Да се изплатятъ всички щети, нанесени на всички безъ разлика на народностъ, вѣра и поданство, на немтернираното население, защото то само поставено днесъ при политическа обстановка, не може по справедливъ редъ да застави бѣшата си владѣтелка да му заплати причиненитъ щети и загуби. Съ една дума, Ромъния трѣбва да заплати грѣхотѣтъ си за всички щети отъ частенъ характеръ, нанесени на населението въ Добруджа.

Д-ръ Огняновъ прѣдлага събора да избере една делегация, която да прѣдстави исканията на добруджанци прѣдъ съюзнитъ правителства по обезщетенията. Прѣдлага ожно въ тѣзи комити да влѣзе и Кюстенджанския делегатъ Ничевъ.

Ничевъ, делегатъ отъ Кюстенджа се изказа противъ избирането на делегация отъ събора и настоява съ тази грижа да се натовари Ц. Д. Народенъ Съвѣтъ.

Д-ръ Т. Теодоровъ, тулчански делегатъ, настоява ожно понататъшната ация за обезщетенията да се прѣдостави на съвѣта.

Поставени на гласуване прѣдложенията на Ничевъ и Д-ръ Теодоровъ, се прѣказа съ удобрение и гласове «прието», като се прѣдостави на съвѣта да дѣйствува както намѣри за добръ.

Даде се думата олдѣ това на члена отъ Ц. Д. Н. Съвѣтъ Хр. Г. Поповъ, на темата: Прѣхраната на населението и организирането на земледѣлското производство въ Добруджа.

Рефератъ на Хр. Г. Поповъ.

Единъ въпросъ отъ голѣма важностъ и актуално значение за добруджанци е въпросътъ за прѣхраната и свързанитъ съ него въпросъ за организирането на земледѣлското производство въ Добруджа.

На прѣвъ погледъ звучи чудно: въпросъ за прѣхрана въ Добруджа, страната, която знаатъ за житница, и чето население се занимава изключително съ земедѣлие. Тѣй е обаче. Щастливо, че е освободено отъ въковно робство, нейното население има нещастнето да е разорено пакъ, както въ всѣка война на Балканитъ.

Не стига само това: нещастната до сега необяновенна оуша унищожитъ посѣвитъ и повлече подиръ си пѣленъ неурожай.

Останало безъ всякакви запаси на храни; разорено и отагчено, земедѣлското население въ Добруджа не можа да заше нивитъ си за 1917 г. И отъ тогава започна още вризата, която се развива бавно и мѣхуна при сегашния неурожай съ пѣлна сила:

Миналата година земедѣлицитъ успѣха съ голѣмъ трудъ и оидѣитвие на властѣта да заобятъ значителна площъ земя. Но тѣй като мисоваше есенна пшеница, то бѣха засѣти главни пролѣтни посѣви, които не пѣлно пострадаха отъ сушата. Добитата храна отъ нивитъ е толкова малко, че не ще достигне за оѣме даже. Никакви излишци на храни нѣма въ земедѣлскитъ ступанства, които бѣха се довели въ града, затова и мѣрията въ градоветъ е още по-голѣма и гладътъ съ всичката си грозота и ужасъ настѣпва. И населението въ Добруджа стѣ безнадеждно и съ страхъ гледа на бѣдащето.

Какъ би могло да си помогне населението въ тѣя врѣмена? Липсата на ооводна търговия и нѣмане възможностъ да си достави храни отъ другдѣ го поставя въ безсходно положение.

А немисливо би било да се остави на частна инициатива уредбата на тѣя, толкова мѣлно разршиши за сегашнитъ врѣмена въпросъ. Нѣколко цифри ще покажатъ това. Населението въ Добруджа брой около 250,000 души. Съгласно нормата на държавията на прѣхраната опрѣдѣли се годишно по 230 кгр. храна на лице, являва за цѣлото население ще е нужно около 60,000,000 кгр или 6,000 вагона храна. Добитото отъ тазигодишната реколта количество е толкова малко, че почти не влиза въ съображение. По липса на данни, не може да се опрѣдѣли точно какво количество се е добило. Знае се обаче, че отъ по-добритъ ниви, които ожно можа да се пожениатъ се е получило на декаръ пшеница ордѣно 15 кгр., а ечимикъ и овесъ по 5—10 кгр. По-вечето ниви ожно останали непоженати. Царевичета е ожно овършено компрометираща. Реколтата, която се е получила ще се установи, разбѣра се, като се преме уредбата на въпроса.

Въ нормални врѣмена отъ обработваемата се около 800,000 хек. на Добруджа се е засѣвало съ земедѣлска култура около 500,000 хек. Ако прѣдположимъ, че тѣя година пожеласмъ да засѣмъ една пета частъ отъ това пространство или 100,000 хек., то ожно нужди за посѣвъ на това пространство около 20 милиона кгр. или 2000 вагона храна. Тѣй че оставането на оомото население да се грижа за снабдяването съ толкова голѣмо количество храна е невъзможно. И въ стрѣмежи да дѣри начинъ, съ който да си осягури прѣхраната си, частъ отъ него започва да се миселва въ България (южна Добруджа), а друга въ Ромъния или Бесарабия. Това не трѣбва да се допусне, защото би бѣло нагубно за дѣлото, на което се дадохъ толкова жертви и понесоха толкова мъки и страдания.

Едностранно българското правителство е което може успѣшно да уреди този въпросъ и то е длѣжно да направи това.

Макаръ и въ България народонето да не е много добро и население да понаси неогоди, все така ще може да се оидѣли нужното количество храна за добруджанци. Ние мисламъ, че България, която даде толкова жертви за нашата свобода, нѣма да се замисли да направи и тази жертва и че българскитъ народъ, на чето ордѣно е тѣй близка залегнала каузата на добруджанци съ радостъ ще понесе неогодитъ, причинени му отъ това, че помага на брата си и го спасява отъ гладъ. Ц. Д. Н. Съвѣтъ е направилъ редица енергични постѣпки прѣдъ българското правителство, за отпущането нуждната за добруджанци храни. И колкото знаемъ, въпросътъ е вече разршенъ.

Увѣрени, че българското правителство ще се отзове на молбитъ на добруджанското население, изъ прѣдлагамъ да се удобрѣ следната резолюция и да му се прѣпрати отъ името на събора.

Вториятъ добруджански народенъ съборъ, като изслуша реферата на Хр. Г. Поповъ по прѣхраната на населението и организирането на земедѣлското производство въ Добруджа и олдѣ като развиши мисли по ожноя въпросъ рѣши: 1) Прѣдъ видъ, че реколтата въ Добруджа тѣя година е унищожена отъ голѣмата оуша и съ добитата храна не ще може да се изхрана населението и добитъка и да се заобятъ нивитъ за идущата реколта и 2) Тѣй като гладътъ настѣпва вече и населението е принудено да се изселва, за да дѣри другдѣ прѣхраната си, то можа-най-енергично българското правителство да разпорѣди да се изпрати незабавно храна за изхранването на населението безъ разлика на народностъ и работния добитѣкъ и да организира земедѣлското производство въ Добруджа, като набави нужднитъ за това сѣме и земедѣлски машини и ордѣя.

Съборътъ е убеденъ, че българското правителство, охваило яово лоното положение, въ което се намира по настоящемъ населението въ Добруджа, ще се отзове на молбата му и ще вземе нужднитъ мѣрки, за да му се прѣтече оновременно на помощъ.

Панайотовъ Въпросътъ за прѣхраната въ Добруджа е крайно назрѣлъ, и не трѣри никакво отлагане. Населението започна вече да мрѣ отъ гладъ, а и врѣмето за ояжба вече минава. Тукъ въ събора трѣбва да се разгледа този въпросъ оботно и да се взематъ рѣшения, за да знаемъ и ний какво да кажемъ на нашитъ избирателъ, като си отидѣтъ по домоветъ.

Д-ръ Огняновъ. До сега ний се отнесохме нѣколко пѣти до Българското правителство, смѣтайки, че то е едностранното, което може да помогне. Огнесохме се ожно и до военното управление въ Добруджа. Като резултатъ послѣдва обиколката на Директора на прѣхраната г-нъ Генералъ-Майоръ Протогеровъ; а той не се изляга въ мотаността на това, което бѣ чулъ отъ насъ въ София. Генералъ Протогеровъ заяви своци прѣдъ нѣкомъ отъ насъ, че въпроса за прѣхраната въ Добруджа по принципъ е разршенъ и че храни ще се отпущатъ.

Д-ръ Огняновъ повтори на нѣмски двата реферата отъ олдѣобидното заседание и какви рѣшения ожно взели.

Кремъръ — нѣмецъ, прѣдотавител на съюза на нѣмцитъ земедѣлци въ Кюстенджанско, каза на нѣмски олдѣно: изпратенъ ожно да прѣдоставямъ прѣдъ народния съборъ съюзитъ на нѣмскитъ земедѣлци въ Кюстенджанско по двата въпроса, съ които съборътъ се занима днесъ олдѣ оидѣ: обезщетенията и прѣхраната. Нѣмамъ пѣхомощно да се изказа върху повдигнатия прѣдъ оидѣ въпросъ за присѣдинението на Добруджа къмъ България, но оидѣ да заявя, че на всички насъ нѣмцитъ въ Кюстенджанско е добръ извѣстенъ политическия редъ въ България и намъ не остава друго нищо, оовѣтъ да пожелаемъ щото това да остане по възможностъ оокоро.

Подпрѣдседателтъ Ивѣвъ Марковъ прѣведе на ромънски двата олдѣобидни реферата по обезщетенията и прѣхраната и рѣшенята вѣети отъ събора върху тѣхъ. Ожщото направи и делегата — мюсюлманинъ Хашимъ Хюсеинъ на турски.

Ан. Борлаковъ. Тулчански делегатъ Прѣдотой ни да изберемъ една делегация изъ ордѣтата на делегатитъ на събора, състояща се отъ тридесетъ и единъ души, която да проучи оовѣтно съ съвѣта дѣйтъ прѣдложения отъ прѣдѣобидното заседание относително присѣдинението на Добруджа къмъ България, да приеме едно отъ тѣхъ и да го приложи. Въ тази делегация прѣдлагамъ да влѣзатъ делегати отъ всички народности, като се вземе за оовне числото на делегатитъ по народностъ. Вѣето това въ прѣдвидъ пропорционално съ числото на делегатитъ по народностъ олдѣва да се избереатъ 20 българци, 3 ромъни, 2 турци и татари, 3 липовани и руси, 2 нѣмци и 1 евреинъ.

Прѣдседателтъ Хашимъ Хюсеинъ и Ив. Марковъ прѣдаватъ ожно то на турски и ромъноки.

Ан. Борлаковъ прѣдлага членозетъ на делегацията да бѣдатъ и бра ни отъ всички по-голѣми села и градоветъ на Добруджа, което се въпрѣне реднага отъ събора. Олдѣ това прѣдложи листата на делегатитъ по-националностъ, както олдѣва: българци 20, ромъни 3, липовани и руси 3, турци и татари 2, и евреинъ 1. Всички се прѣематъ съ абсолютното болшинство и удобрения.

Кремъръ на нѣмски прѣдлага да не се избиратъ нѣмци отъ делегатитъ на събора, а да се прѣдостави на съюза на нѣмскитъ селени да си избереатъ и изпратятъ двамъ прѣдставители въ делегацията. Съюзитъ на нѣмскитъ селени напѣлно се оогласяватъ съ рѣшенята на събора.

Д-ръ Тодоръ Тодоровъ, делегатъ отъ Тулча. Г-да делегати, делегацията, която се избира отъ събора ще прѣдотавлява ожноя, но не и всички организациаи. Очно по-вече, че съюзитъ на нѣмскитъ селени е вѣенъ по оовѣнцианетъ пѣтъ да избрати оновитъ делегати на събора. И ако той бѣ сторилъ това, то прѣдложениятъ отъ него членове за делегацията щѣха да бѣдатъ избрани. Сега обаче, ний не можемъ да прѣдотавяме на друга организациаи да избиратъ и пощѣватъ числото на членозетъ въ делегацията. Очно повече, че нѣмскитъ колонисти въ Добруджа ожно прѣдотавени прѣзъ ре-

довоно избрани делегати, които приклучватъ дефиницията на заседанията на отбора.

Гласувано, това предложение се пръв. Приеха се за членове въ делегацията двама пълни измежду делегатите на отбора.

Мачиниерият делегат Марко Ангеловъ заявява, че не може да вземе участие въ делегацията, понеже бил притрупанъ съ много обществена работа. На негово място се избра делегата отъ Мачинъ Т. Габровски.

Ничевъ, юстенджански делегатъ, повдига въпроса, че южнодобруджанци не сж представени въ делегацията и предлага да се увеличи числото на делегацията съ още няколко членове, за да бъдатъ представени и тѣ.

Ал Людскановъ, балчишки делегатъ, настоява да на се създава повече работа на отбора и прѣдъ видъ стдалечеността на южно-добруджанци отъ Бабадагъ делегатите на последнитѣ прѣдоставятъ своите права на участие въ комисията на отверо добруджанци.

Д. Македоновъ, делегатъ отъ Силистра, възражава, че южно-добруджанци не сж официално признати Людсканова да говори отъ тѣхно име.

Ан. Вурлаковъ обяснява, че само поради многото мъжнотии при пътуването, съпроводени съ маса разрѣшения, южно добруджанци не сж имали прѣдъ видъ при изборъ на членовете на делегацията. Прави предложение да се увеличи състава на делегацията, като се избераатъ още трима делегати отъ южна Добруджа. Това предложение се приема съ болшинство.

Слѣдъ 5 минути отидихъ секретарятъ Бейджиевъ, чете резолюцията по реферата на Антонъ Борлаковъ. Тя се приема съ бурни ржкопливокаания и общи одобряния. Съдържанието ѝ ще прѣдадемъ въ идущия брой на вѣстника.

Т. Ничевъ, юстенджански делегатъ, настоява закриването на отбора да стане на 24 септември, като оння отъ делегатите, които бързатъ си заманатъ още тази вечеръ.

Ол. Дръновски, тучански делегатъ, намира че такова отлагане рмюва да остави отбора безъ вжорумъ.

Правятъ се предложения отъ Ничевъ: Съборътъ слѣдъ като си изчерпа дневния редъ да прѣдвиди дневенъ редъ за утрѣшното заседание, слѣдъ което да стане закриването на отбора.

Отъ Ол. Дръновски: съборътъ да прѣвърши още дневъ дневния си редъ, слѣдъ което да се закрие.

Према се второто предложение.

Закриването на отбора

Понеже дневниятъ редъ бѣ изчерпанъ прѣдседателятъ на отбора г-нъ Панайотъ Станчевъ закри вториятъ добруджански народенъ съборъ съ следната рѣчь:

Господа делегати, вториятъ добруджански народенъ съборъ прѣвърши своя дневенъ редъ. Прѣди да закримъ отбора азъ сѣтамъ за дългъ на бирото, като вѣрвамъ че отивамъ и вашъ тѣлувателъ, да можака горѣща благодарностъ на господата референтите, които осветлиха отбора по всички въпроси, които ни вълнуватъ. Дълга и ва. Васъ, господа делегати, да благодаря за хладнокрѣвие, съ което обсъдихте сложениятѣ на разглеждане въпроси и за единодушието, което проявихте при гласуване на разнитѣ предложения. Това единодушие ще даде голѣма тежестъ на отбора и ще повлияе много за разрѣшението на въпроситѣ, които ни занимаватъ.

Помнете, че такова единодушие трѣбва да Ви въодушеява и слѣдъ като напуснете отбора и че вѣстиятѣ тукъ рѣшения Ви ангажиратъ до окончателното и благоприятно разрѣшение на добруджанския въпросъ.

Понеже вашитѣ рѣшения подлежатъ на изпълнение отъ Централния Добруджански Народенъ Съюзъ, който до сега неуморно и съ вѣщина е работилъ за нашата обща кауза, и е оправкалъ довърнето и надеждитѣ на първия добруджански съборъ, сѣтамъ че е дългъ на отбора да му покажемъ горѣща благодарностъ и да му дадемъ ованта поддрѣжа и мандатъ да ржковои и за напредъ нашето съитѣ дѣло. (Общи одобряния).

Като Ви пожелавамъ да си разотидете спокойни и съ вѣра въ благополучния изходъ на борбата за нашия идеалъ, като Ви пожелавамъ да вѣдѣните сжщата вѣра и надежда на нашитѣ съграждани и съседани, азъ обявявамъ втория добруджански народенъ съборъ за закритъ.

Да живѣе обединена до устие на Дунава България. Ура!

При бурни ржкопливокаания, овации и ура отъ всички делегатите напуснаха залата на заседанията, отъ гдѣто, начело съ народнитѣ знамена и пѣйки: «О добруджански вѣрай», направиха шумна манифестация изъ главнитѣ улици на града. Гражданитѣ, които вече знаятъ рѣшенията на отбора, рад стно прѣвѣтотвуха делегатите и се присоединяваха къмъ манифестантите. Нескочнаема «ура» се носеха изъ цѣлия градъ.

Манифестацията се завърши съ рѣчь отъ Д-ръ Ив. Огняновъ, който съ прочувствени думи пожела «добъръ пътъ» на делегатите и сили, бодростъ и несломима енергия на добруджанското население въ борбата, която му прѣдстои за зацата на правата и освободитѣ на Добруджа. Бурни «ура» и дружни викове «Да живѣе обединението на Добруджа съ България» изпратиха последнитѣ му думи.

Положението на бойн. фронтото.

Вѣстиятъ отъ Шаба на дѣлѣте армия за 3 октомври 1918 год.

Австрийско комуниие. 2.Х. По италианския фронтъ умѣренъ артилерийски и патруленъ бой.

Турски бюлетинъ. Слѣдъ следнитѣ боеве юго-западно и южно отъ града Дамаскусъ гдѣто, нашитѣ и германскитѣ арвергарди се сражаваха съ особена храбростъ до прѣвъ нещята на 30.IX и 1.X бѣхме заставени да оставимъ града на неприятеля. Храброто държане на войскитѣ ни даде възможностъ да туримъ въ приложение новия си планъ.

Френско комуниие. Германцитѣ сж навляно отхвърлени отъ Сенъ Каетенъ, който французитѣ владѣятъ напълно. Французитѣ държатъ ошчо прѣдграднето Иславъ. По фронта сѣ-

верно отъ рѣката Велъ французитѣ сж стѣпши напредъ и взели Мусо, Гюнекуръ, Буфьпро, Велеранкъ, Корса и доближили ланитѣ си до границата южно отъ Кором и Ноавръ. Южно отъ тѣя мѣстностъ французитѣ се противратъ западно отъ канала чакъ до Ньомлетъ. Куром е въ тѣхно владѣние. Въ Шампанъ французитѣ слѣдъ слѣдъ подобриха позициитѣ си юго-мѣсточно отъ Дорсей и застамаха на височинитѣ южно отъ Мутса.

Источна армия. Мѣрнитѣ прѣвденя отъ клаузитѣ на подимачно съ България прѣварие сега се туратъ въ изпълнение.

Американско комуниие. Артилерийски огънь се увеличава западно отъ рѣката Маазъ, друго нищо важно не се случило прѣвъ денитѣ. Частичнитѣ прѣбрования на материала вѣтъ прѣвъ последнитѣ седмица, вѣзвеза на 120 ордия отъ резни калибри и 300 картечниця.

Изявление на цѣлокупната парламентарна земледѣлска група.

Българи! Гореожеланиятъ отъ страдащото човѣчество миръ свѣтовель, бързо иде, като свѣтълъ денъ прѣвъ вѣрвава зора; но положението на злочеста България е все още въ опасностъ — днесъ по-вече, отколкуто всѣкога.

Българското правителство направи вече предложение за примирие и миръ.

Поне въ тѣя крайно сѣдбоносни дни трѣбва всинца да очистимъ душитѣ си отъ всѣко злопаметство, отъ всѣка страсть и злоба, отъ всѣко унопоирачение, да оставимъ за друго врѣме разправитѣ — кой е кривъ и кой е правъ, да се възвиемъ до дългата обшественъ и да застанемъ твърдо всѣки на своя постъ — и войника и цивилния. Нека бждемъ спокойни и дисциплинирани, та да запазимъ фронта отъ разложение, страната отъ анархия и да одеснимъ по скоронитѣо склучване на исканото примирие и миръ, а не съ неуиѣстия и глѣбели саморазправни или съ напущане поста да му попрѣчимъ.

Трезвостъ и самообладание, спокойствие и твърдостъ, та, дай Боже, изгрѣващето слънце на мира да озаря жива и здрава България!

София, 26.IX.1918 г.

За земледѣлската парламентарна група:

- Ал С. Стамболийски.
- Д. Дръновъ.
- П. Бикаловъ.

Декларация на Съюза на съюзитѣ.

Прѣдвидъ сѣбжжиятъ моментъ, който прѣживява България, и който налага повече отъ всѣки други пътъ повелителната нѣжда, щото всѣчки прогресивни и демократични сили не само здраво да бждатъ организирани и готови за рѣшителна борба, но ако е потребно да влѣзатъ въ тѣя борба за отстояване гражданскитѣ и политически права на нацията, както и за жасгливото доизстарване дѣлото на мира Централниятъ секретариатъ на Съюза на съюзитѣ намира за потребно да заяви:

1. Че Съюзътъ на съюзитѣ ще дава своята поддрѣжа на блока, докато насочва управлението на страната въ демократическа насока, грижи се за запазване реда и прави всѣчки усилия, за да свърши най сполучливо дѣлото на мира и
2. че Съюзътъ на съюзитѣ не само енергично се противопоставя, но е и готовъ съ всѣчки срѣдства да се бори противъ оння разгдѣни сили, които биха искали и биха се опитали да създадатъ повратъ въ демократическото развитие на страната.

Централниятъ секретариатъ на Съюза на съюзитѣ.

Добруджанската организация въ София се помещава улица Гурко № 16. т.ел. 868.

Абонамента на в. Добруджа за година 16 лева за 6 мѣсеца 8 .

Vossische Zeitung
3д статията на Вайгандъ.

Въ вчерашния брой на нашия вѣстникъ отъ 14 томи мѣсець име дадохме възможностъ на Лайпцигския ученъ придворенъ тасенъ свѣтъникъ професоръ Д-ръ Гютавъ Вайгандъ, единъ отъ най-добритѣ германски познавачи на България, да популяризира едно предложение за разрѣшението на добруджанския въпросъ. Проф. Вайгандъ предлагаше да не получатъ Добруджа нито Ромжния нито България и че тя трѣбва по скоро да образува една самостоятелна държавна единица, която да се управлява отъ свой губернаторъ. Въ отговоръ на този планъ на проф. Вайгандъ получихме много писма, отъ които тукъ прѣдаваме следното: Цѣлата проблемъ се разрѣшава веднага като се споминимъ исторически случайности, поради които стана раздѣленето на северна и южна Добруджа. Такава тя ежществува отъ 40 години. Споредъ първоначалния планъ на побдателятъ руом трѣбваше въ 1878 год., съгласно обстоятелствата, новооснованата българска държава да достига до устие на Дунава. Но поеве царътъ можа да отпеме отъ своитѣ съюзници тѣхнитѣ бесарабски провинции, той трѣбваше да ги обезпечи и имъ натрапъ северната областъ отъ Кюстенджа и Тулча. Отъ тогава имъ събрали въпрѣдъ интересни изявления на ромжнии държавни мъже, парламентарии и журналисти, които посочватъ безсмыслността даже опасността отъ чуждата за Ромжния Добруджа. Слѣдъ като бѣше турниятъ кракъ върху Дунава, нѣмаше вече естествена стабилностъ. Съ това се доказва тѣсната връзка на отвратата отъ южната частъ на Добруджа. Още на Берлинския конгресъ бѣше прѣметена ромжниската граница по на югъ. Десетни години Ромжния открито претендираше за Силистра. Въ 1913 год. бѣше окупирана съ една военна разходна цѣла Добруджа, а въ сегашната война тайни догори ушгуриваха на ромжнитѣ градоветѣ Шуменъ и Варна и Балканитѣ трѣбваше да стане граница между България и Ромжния. На този законъ отремезъ, България можа само да отговори: «Назадъ къмъ Дунава, къмъ естественикъ сѣдбоноснички отъ стогини г дѣни граници!»

И правото си е право, Мараваката долнина, както Вайгандъ самъ кава, е българска безразлично дали България получава Тулча или не. Да разрѣши дипломатията оплотяването и засилването на централния народъ на Балкана, това можемъ да прѣдоставимъ на българскитѣ неприятели, бѣвто сж ошчо германски. Българитѣ трѣбва да знаятъ, че ние воддържаме тѣхния националенъ отрѣмезъ, тѣй както и тѣ нѣтъ поддрѣжаха три години въ войната и още ще ни поддържатъ.

ИЗЪ РУСИЯ.

Положението въ Петроградъ. Кьолнъ. Въ Петроградъ положението е по несигурно отколкуто когато в да било другъ пътъ прѣвъ в ъме на революцията. Разстрѣляниятъ и арестуванитѣ продължаваха непрѣкъснато. Нивой на се грижи за изпълнение заповѣдитѣ на правителството. Всесилна е само комисията за борба съ контрареволуцията та издава еждневно смъртни присѣди и заповѣди за арести.

Споредъ «Красная газета», тази комисия получавала еждневно заплашителни писма, въ които се съобщава, че никакъв тероръ не е въ състояние да попречи на нападето на болшевикитѣ. Смъртната присѣда, произпесенъ надъ Ленинъ, щѣла да бжде изпълнена непрѣменно. Комисията се важда принудена, за да направи изявление, че ако на нѣкой болшевикъ бжде досѣпатъ даже единъ косъмъ отъ косата, ще бждатъ арестувани и разстрѣлявани много зложжии отъ противниця на революцията.

Петроградъ и Кронщадъ искатъ обя...

Бавелъ, В. „Тамъ“ съобщава, че събитията въ Петроградъ и Кронщадъ сж рѣшили немедленото обя...

Съгласенската офанзива въ Сибирь

Класо. В. „Борниере де ла сера“ има съвѣдения отъ Владивостокъ, че съгласенската офанзива въ Сибирь се разширява. Чехословашки полковникъ Гайда, който трѣбваше да ръководи офанзивата е получилъ едно прѣдложение да възстанови редътъ въ Сибирь, особено да организира дисциплината въ войсковитѣ части. На послѣднитѣ липсвало въображение Той се вижда принуденъ да обезоружа отдѣлнитѣ скитающитѣ руски части, за да имъ вземе оръжието. Въображението зависи изключително отъ подвигъ на съюзницитѣ. А само за едно отбранително поведение нему сж необходими най-малко още три дивизии. Вързу моралътъ на рускитѣ войско и частя има твърдѣ много да се желае

Положението въ Донската областъ

Киевъ. Като съобщава украинската телеграфна агенция, германскитѣ командири въ Ростовъ на Донъ е направилъ чрезъ прѣдставителитѣ на пресата извѣщения че всички слухове относително оттеглянето на германскитѣ войсковы части изъ Донската областъ и изъ Постова не почиватъ на никакви основания.

ИЗЪ РОМЪНИЯ

(Отъ нашия спец. кореспондентъ)

Бузурещъ. 1/X Бузурешкитѣ вѣстници днесъ въпявяждатъ само телеграмитѣ относително обитиатя въ България. Само „Лумина“ на едно мѣсто пише, че цѣлото общество и политическитѣ кръгове коментиратъ тѣзи събития. Вързото искание на примирие показва, че малкитѣ държавци сж най неиздържливи въ днишната монголизация война.

Ако ромѣското общество мѣтне съди съ особено голѣмо внимание събитията на балканския фронтъ, то казва „Лумина“ че е разположено да изгуби спокойствието си и двѣтѣ години на болезиена изматания го запазватъ отъ влманието, което биха желали да упражнятъ вързу него въкой любители на аматьори.

ИЗЪ ЧУЖБИНА

(В. Т. Агелова)

Италия и Орѣботата политика

Луѓано. Вързо сладко-киселото извѣщение на италианското правителство за положението на югославинитѣ в. Райк Ругиѣн пише: Срѣбскиятъ министъръ президентъ Пашичъ пристигна въ Парижъ, за да конферира съ франсузкото правителство. Въ паз близка връзка съ това стон и посещение на Орландо Говорено е вързу много въпроси и въ областта на външната и вътрешна политика, поради което срѣбското правителство било въ положение вече да даде отговоръ на Австро-унгарското прѣдложение, съ които Сърбия ще подчертае още веднѣжъ своя съюзъ съ западнитѣ сили. Вързу разговоритѣ между Пашичъ, Клемансо, Пинонъ и Пашичъ се пази най голѣмо мълчание. Въ всички случаи може да се каже, че отъ този разговоръ връзкитѣ между Сърбия и държавитѣ отъ съгласеннието ще бѣдатъ задржавени. Доколко Орландо ще пожертвува интереситѣ на Италия, не се вижда отъ извѣщениата на римското правителство.

Отговорътъ на Клемансо на Ав-Унгарската нота одобренъ.

Женева. Военната Комисия при Франсузкия парламентъ слѣдъ единъ

краткъ рефератъ вързу общото военно положение, е била закрыта. Становището на правителството с роти нотата на Ав-Унгария за започване прѣговори за миръ е одобренъ съ 9 срѣщю 6 гласа

Положението въ Германия.

Берлинъ. Вътрешнитѣ политически събития зрѣватъ. Мѣстото на Хертингъ е още празно. Като неговъ заместникъ се посочва единъ отъ двамата кандидати Д-ръ Золфъ или фонъ Панеръ.

Лондонската социалитическа конференция за миръ.

Женева. Реноделъ допълни въ „Юмините“, това, което цензурата не е позволила да се съобщи за лондонската конференция единодушно е рѣшила да иска прѣдъ съгласенскитѣ правителства да отговорятъ общо на мирното прѣдложение на Ав-Унгария.

Берлинъ. Императора награди вице кайзера Хертингъ съ ордена на Черния орѣдъ.

Хроника

На 8 т. м-цъ по случая отекитѣ се политически събития Централния Добруджански Народенъ Съвѣтъ се събра на съѣщание.

Пристигнала храна На гара Хаманджи е пристигнала първата пратка храна отъ България.

Тулчани за войницитѣ отъ фронта. Въ Тулча се е образувало комитетъ за събирание дозво облекло за войницитѣ отъ фронта, като за цѣлтъ сж избрани 18 подкомисии, въ които обвѣнъ българитѣ влматъ и други народности. За обшката цѣлъ комитетъ е издалъ и единъ возивъ къмъ гражданитѣ. Постѣлката на тулчанци е повече зтъ похваля.

Кореспондентъ на вѣстникъ „Добруджа“ въ Кюстенджа е секретара на мѣстния Народенъ комитетъ г. Ив. Върбановъ.

Исплащане сиренето и кашкавала Млѣчинитѣ продукти, прѣдавани отъ мандраджитѣ на резервнитѣ магазини и реквизиционитѣ складове, ще се заплашатъ по слѣднитѣ цѣни отъ Народната банка; полско сирене 4.20 лв., полубалканско сирене 4.80 лв., и балканско — 5 л., полски кашкавалъ 6.70 лв., полубалкански и българини 7.40 лв.

Цѣнта на царевичата Тамъ гдѣто нуждата пажежи, щото царевичата отъ възгодешията реколта да се изѣмъ на кочани мѣсто уронона, то тя при изплащането да се прѣмѣта както слѣдза: Отъ берѣбата в до 31 декември т. г. сто килограма царевича бруто (на кочани) за 70 килограма нето (уронона). Отъ 1 януари 1919 до 1 априлъ с. г. сто килограма царевича бруто (на кочани) за 76 кгѣ нето (уронона) Слѣдъ 1 априлъ 1919 год. сто килограма царевича на кочани — за 80 кгѣ уронона. Изплащането на царевича на кочани остава спорѣдъ горнитѣ прѣсмѣтане по нормирани цѣни.

Цѣната на паспала Цѣната на паспала се увеличава отъ 20 лв. на 35 лв. ототѣхъ килограма франко мѣлницата.

Кооперациитѣ въ Добруджа.—Кооперативната бивка е покынала добруджанскитѣ кооперации да възобновятъ своята дѣлностъ да влматъ въ сиошение съ банката, като уведѣлятъ положението на каситѣ. Дружества, които книги и цѣнностъ сж унищожени, ще трѣбва да се избера новы управителни и контролни съѣти, да бѣдатъ назначени сикотици на членовѣтъ на кооперациитѣ, да се обрѣдѣлятъ членскитѣ мѣтъ вносове и др.

Добруджанци разпространявайте в. „Добруджа“.

Послѣднѣ частъ.

МИРЪТЪ СКЛЮЧЕНЪ.

Мирътъ между България и Съгласение-то е сключенъ. Цѣла Добруджа остава въ българско владѣние.

Група жителитѣ отъ с. Поинна, сѣлмостренско, продава на вънони условия за експлоатация собствена сж 15 годѣшна джбова гора отъ пространство 530 декара, находяща се въ землището на с. Казалии, доймушларока община, сѣлмостренско. Сервоини кулчувачи да се отнесатъ за споразумене въ ваведението на Тодоръ Н. Влчуаровъ с. Поинна.

Балчикска Вакууска Комисия

Обявление

№ 29.

Съгласно протокола на Балчикската Вакууска Комисия кодъ № 12 отъ 20 септември 1918 година, обявява се на интересующитѣ се лица, че на 20 октомври т. г., въ канцеларията на Вакууска Комисия, т. е. въ Медресето, ще се произведе публиченъ тръгъ отъ явно наддаване, за отдаване подъ наемъ вакуускитѣ воденици: Казакъ и Чулушъ, находяща се въ землището на гр. Балчикъ и воденицата Кюпрю, находящи се въ землището на гр. Каварна, отъ срокъ една година, считанъ отъ 8 ноември 1918 год. до 8 ноември 1919 год.

Прѣдварителния залогъ е 5% вързу първоначалната оцѣнка. Оцѣнъ залогъ, всички конкуренти трѣбва да прѣдотави овидѣтелство за честнотъ за взимане участие въ тръга.

Тържитѣ внижа може да се видятъ всички приложителни дѣнъ и часъ въ канцеларията на Вакууска Комисия.

гр. Балчикъ, 22 септември 1918 г.

Отъ Вакууска Комисия.

Важно за добруджанци и всички които обичатъ Добуджа!

прѣдставителъ

на вѣтъ „Добруджа“ въ гр. Добричъ е Ненко Н. Бакърджиевъ вѣстникарска агенция „Курьеръ“ ул. „Мария Луиза“ № 9.

Приема абонаменти за в. „Добруджа“. Приематъ се всѣкакви видове обявления за в. „Добруджа“.

За продажба в. „Добруджа“ притига прѣзъ седмицата въ всѣки вторникъ, четвъртъкъ и сѣбота сутринъ.

Въ агенцията се продаватъ всички № № отъ библиотека фондъ „Добруджа“, заслужаватъ да се прочетатъ отъ всички добруджанци. Продаватъ се също всички български вѣстници и списания.

4—10 Отъ Агенцията

Императорско и Кралско Привилегировано Застрахователно Дружество за Животъ

„АВСТРИЙСКИ ФЕНИКСЪ“

ВЪ ВИЕНА.

Основано 1888 год.

Илонъ за България, София ул. Мария Луиза 60 Капиталъ 6 милиона крони напълно внесенъ. Извършва застраховки за животъ по най-булантния условия до 20000 лева. За военния рискъ се прѣсѣята по нормалната тарифа безъ всѣкаква прибавка. Търсятъ се за провинцията още нѣколко способни прѣдставители съ добра заплатата. 2—10.

Библиотека „ДОБРУДЖА“

издания на иродоспомагателния фондъ „ДОБРУДЖА“.

Извлѣкли сж до сега слѣднитѣ книги отъ библиотека „Добруджа“:

- № 1 Историческитѣ права на България вързу Добруджа отъ М. Г. Марковъ 2.00 л.
№ 2 Добруджа и нашето възраждане (културно-исторически издирвания) отъ Ст. Чилингировъ . . . 5.00 л.
№ 3 Кюстенджанското прѣсталище отъ Д-ръ Пенанковъ . . . 1.50 л.
№ 4 Мемоаръ отъ Центр. Добр. Съвѣтъ 1.50 л.
№ 5 Ромѣнскитѣ жестокости надъ отвлѣчениитѣ добруджанци въ Молдова, подъ уредбата на Драгомиръ Пачовъ и Д. В. Кацевъ . . . 2.20 л.
№ 6 Стари и нови панетинци въ Добруджа, (художествено-етнографичешъ етюдъ) отъ Ив. Енчевъ Видю 12.00 л.
№ 7 Стефанъ Караджа (млаоталиски бѣлѣжии) отъ Ст. Чилингировъ . 2.00 л.

Други издания на фонда: Портретъ-картина на СТ. КАРАДЖА ц. 2.50 л. Картина Св. св. КИРИЛЪ и МЕТОДИИ по оригинала на художника Ив. Енчевъ-Видю . . . ц. 6.00 л.

Поръчки за книгитѣ отъ библиотеката и другитѣ й издания се отправятъ до управленнето на Иродоспомагателния фондъ „Добруджа“, ул. „Гурко“ № 16 — София, телефонъ 368 или до Дружество „Инициатива“ ул. „Василъ Левски“ — София, телефонъ 1609. Въ Бабадагъ при книжарницата на фондъ „Добруджа“.

Въ България при всички книжарници.

Вѣсввкарската агенция „Курьеръ“

на НЕНКО Н. БАКЪРДЖИЕВЪ — Добричъ

ина за постоянна продажба хубави цѣтници и галерийни картички отбрани книги за прочитъ, всички броеве отъ „Всемирна“, Художествена“ и „Модерен“ библиотеки. 5—10 Отъ Агенцията.

Учители,

печататъ се ЧИТАНИИ

за II, III и IV отдѣления

отъ народенъ учителъ.

Удобрени отъ Министерството на народното просвѣщение.

Прѣгледайте ги прѣди да одобрите друге

Букваритѣ и I-я читанка

отъ М. Господиновъ и М. Д. Николовъ, се печататъ трето издание.

Книгоиздателство ХР. ТРЪНКОВЪ — София, „Бул. Дондуковъ“ № 61

ВАЖНО ЗА ТЪРГОВЦЕТЪ

въ гр. Добричъ!

Имамъ за продажба въ агенцията си

СТАРИ ВѢСТНИЦИ

около 500 килограма.

Продажба: до 10 кгѣ. по 4 лв. килограма, отъ 10 кгѣрѣ, по 3 лева кгѣр.

Споразумене: въ вѣстникарската агенция

„КУРИЕРЪ“ на Ненко Н. Бакърджиевъ, ул. „Мария Луиза“ № 9 въ гр. Добричъ. 7—10

Отъ Агенцията.

Отъ Агенцията.